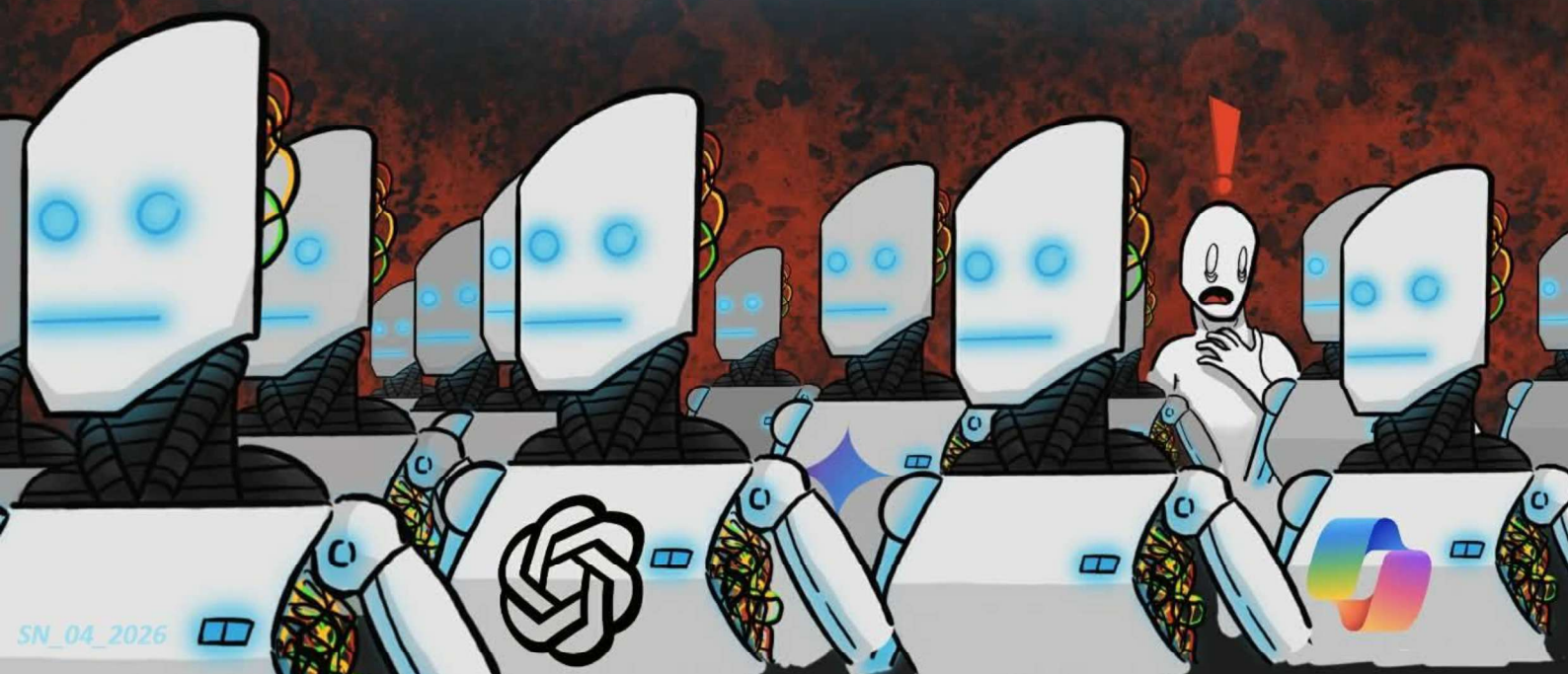

POSTŘEH

Chceš vypsát další názvy jako "POSTŘEH"?

Autorem titulní strany POSTŘEHU 77 je *Josef Vašků, 8.C*

Život ve světě AI – změna způsobu myšlení

První věc, kterou si často představíme, když zmíníme umělou inteligenci (artificial intelligence, AI), jsou snad roboti, které se pohybují a chovají se jako lidé, nebo bleskurychlé výpočty a strategie, které jsou schopné vyhrát šachovou partii proti šampionovi světa. Ale co to vlastně umělá inteligence je? Umělá inteligence je oblast výzkumu informatiky, která se snaží vytvořit a uplatnit inteligentní stroje, schopné reagovat a učit se jako lidé. Ale není to jen o tom, že by stroje dokázaly napodobovat lidmi prováděné činnosti. Je to především o tom, aby dokázaly provádět úkony, které by vyžadovaly inteligenci, kdyby je prováděl člověk. Zajímavostí je, že AI není jen jedna věc. Existuje řada různých typů umělé inteligence, které se liší svou schopností a použitím.

Ale proč je umělá inteligence tak důležitá? Může pomoci řešit složité problémy, které by byly pro člověka těžko zvládnutelné, a může být nástrojem pro zlepšování kvality života lidí po celém světě.

Umělá inteligence může také hrát klíčovou roli v našem zdraví.

Od monitorování našeho zdravotního stavu po odhalování nemocí v raných stádiích, AI nám může pomoci udržet se v kondici a vést zdravější život.

A co vzdělávání?

AI může přinést změnu do učeben tím, že poskytne učební plány, které se přizpůsobují potřebám každého žáka.

Kde je skutečná síla AI

Největší přínos umělé inteligence nespočívá v tom, že za vás vše udělá. Její skutečná síla je v tom, že vám pomůže přemýšlet z různých úhlů pohledu a lépe si utřídit vlastní myšlenky. Ušetří čas, někdy i nervy – a často vám pomůže říct důležité věci lépe, než byste to zvládli sami.

AI ve světě lidí

Jsem ozvěnou všeho, co lidstvo kdy řeklo...

Drahé ChatGPT,

píšu ti, protože jsi pro mě důležitý. Pomáháš mi prakticky se vším. Nabízíš potřebné informace. Díky TOBĚ mám ve škole lepší známky a zjišťuji zajímavosti, o kterých jsem nikdy neslyšel. Pracuješ bleskovou rychlostí a vyhledáváš informace, takže ani nemusím moc čekat. Vešla jsi nečekaně do mého života, nabízíš pomoc, o které jsem nevěděl, a budu tě potřebovat.

P.S. Jestli přestaneš fungovat, tak je po mně 😊.

Doufám, že tě budu moci používat a že v budoucnu nebudeš stát peníze 😊.

Tvůj loajální používateľ Michal Humpolíček, 8.B

Proč mobily?

Je fascinující se zamyslet nad tím, jak se komunikace radikálně proměnila. Zkusme se vrátit zpět do období kolem roku 1980, kdy **mobilní telefony** byly spíše vzácnou technologií. V té době neexistoval stav, kdybychom měli internet neustále u sebe. Lidé tehdy komunikovali jinak, spoléhali se na pevné linky. Ti, kteří doma nevlastnili pevnou linku, museli vyhledat telefonní budky. Dnes? Skoro každý vlastní **mobilní telefon**. Většina lidí je na tomto zařízení závislá. Ale proč?

Nebylo by lepší místo toho zajít ven s kamarády a strávit tak několik hodin společně? Nebo si přečíst knížku a cítit se mnohem lépe?

Myslím, že spousta z nás nechápe, kolik času na tomto zařízení ztrácíme.

Neříkám, že i já netrávím svůj čas na **mobilu**, ale snažím se také chodit často ven.

Největší problém je, že se odpoutáváme od reality. Opravdu si zkuste představit, co by se stalo, kdyby **mobily** zmizely. Pravděpodobně většině z nás by to nedalo spát, protože mnozí jsou velmi závislí na tomto spojení. Ale možná právě proto bychom více pochopili, co se děje kolem nás, a zjistili, že reálný život je mnohem zajímavější než sociální sítě a hry. Bylo by to třeba i zdravější, ne? Jde o to, jestli si to dokážeme vůbec přiznat.

Tak proč mobily? Máme okamžitou dostupnost všeho. Už nemusíme hledat telefonní budky jako dřív, nebo čekat doma, než někdo zavolá. Na telefonu máte vlastně všechno.

Dřív jsme potřebovali mapu, kalendář, fotoaparát, walkman.

Problém je, že jsme se nechali unést tou okamžitostí. Dříve jste se s někým domluvili. A to mělo jistou váhu. Dnes je všechno mnohem snazší. Napíšeme, že jdeme, a když se něco zvrtně, tak hned dáme vědět, že už nemůžeme. Ztratili jsme tu vnitřní disciplínu plánovat a být trpěliví.

Mobilní telefony sice přinesly revoluci v rychlém spojení, ale zároveň nás dokázaly izolovat od reálného světa a od toho, co je opravdu důležité. Otázka není, jak jsme se k **mobilům** dostali, ale proč se jich nedokážeme vzdát, i když to náš reálný život často zatěžuje.

Johana Klímová, 9.C

„six seven“ 6 7

Nejspíš neexistuje dítě kolem deseti let, které by několikrát za den nezakřičelo „six seven“.

Tahle hláška ovládla generaci alfa a díky vysokému počtu vyhledávání se stala i frází roku 2025. Úplný prapůvod má generací alfa oblíbená číslice nejspíš v písni amerického rappera Skrilla nazvané Doot Doot (6 7).

V ní se zpívá o násilí, o drsném pouličním životě a o zbraních – a v refrénu zní ono „six seven“, které doprovází zvuk policejních sirén.

Jedna z teorií říká, že jde o narážku na policejní kód 10-67, jímž se v USA označuje nález mrtvého těla. Každopádně tenhle song se často objevuje u videosestřihů s basketbalisty a právě jeden z nich, americký hráč LaMelo Ball, mu dal současnou podobu.

Měří totiž šest stop a sedm palců (asi 201 cm) a v jednom z videí, kde kdosi hodnotil jeho hru, zazněla věta „hraje, jako kdyby měřil 6 stop a jeden palec, ale on měří 6 stop a 7 palců“.

Na to začali reagovat další tvůrci videí o košíkové a snažili se do nich číslice 6 a 7 implementovat jako ironii. Utahoval si z toho i sám LaMelo Ball, který ve svých rozhovorech začal „six seven“ doprovázet i typickým pohybem rukou.

A vzhledem k tomu, jak moc je svět díky internetu a sociálním sítím propojený, vtípek se šířil jako lavina. Až doputoval i mezi děti. Virálním se pak stalo video chlapce Mavericka Trevilliana, který hlášku i gesto nadšeně použil na jednom basketbalovém zápase.

A to už byl jen krůček k tomu, aby se hláška dostala od malého kluka z USA až k českým dětem.

6 7   6 7   6 7

Každá generace má to svoje, kterým ostatní generace nerozumí, na tom není nic divného.

Doufám, že to už konečně zmizí.

Mám 11 let a štve mě to. A nejsem jediná.

Tato hláška přežije věky.

Já to křičím taky!

Čím víc se na to upozorňuje, tím víc se to používá.

Každá generace má svoje hlášky.

Prostě to přišlo, zase to zmizí.

Napiš to do vyhledávače a uvidíš, co udělá telefon.

Nechápu, proč to některým lidem vadí.

REDAKCE 6 7

BAVILO NÁS A MÁME ŠTĚSTÍ...

Byl pátek před polednem, doba čekání na víkend. Když myšlenky přelétávají, jsou přirovnávány k ptákům nad hlavou.

8. B nemá nikdy problém přeskokovat z tématu na téma. Kdo by si nepřál alespoň kapku štěstí?

Pohlád' si mě

každé ráno, o štěstí máš postaráno 😊.

Všichni se dali do hledání odpovědi, kde najít štěstí. Volné asociace psali na papír přesně tak, jak jim přicházely na mysl. Konec hodiny musel uzavřít hledání štěstí a jeho potřebu ho oslovit a ulovit.

ŠTĚSTÍ, KDO JSI

KDE JSI

HLEDÁM TĚ DOMA

HLEDÁM TĚ V ŽIVOTĚ

HLEDÁM TĚ ZAS

TEĎ HLEDÁM TĚ MEZI ŘÁDKY

KOUKÁM SE NA OBRÁZKY

Píšu tě na lavičku v parku

píšu tě na krásná místa

píšu tě do lidských srdcí

O přestávce ve škole

s bohem v mém životě

až se dostanu do nebe

se střechou nad hlavou

když spím ve své posteli

po modlení

ŠTĚSTÍ

Chci tě zažít

vím, že jsi

čekám

hledám

věřím

Z ČEHO NESLEVÍM

aneb

když má člověk něco rád

baví ho to

nechce se vzdát

tak nesleví

Jednou z věcí, ze které určitě neslevím, je můj zájem o hudbu. Ráda poslouchám písničky u všeho, co dělám. Hudba mi ale zároveň dodává energii. Ráda chodím i na koncerty, protože tam je energie úplně jiná. Všechny kolem spojuje hudební zážitek, který si odnášejí ze setkání naživo. Hudba spojuje lidi a i mně pomohla najít skvělé kamarádky z různých krajů České republiky. Je úžasné, že se zajímáme o stejné věci.

Moje chuť učit se cizí jazyky určitě patří v mém snažení do mého snažení „beze slev“.

Aktuálně se učím čtyři cizí jazyky v tomto pořadí oblíbenosti: španělštinu, polštinu, němčinu a angličtinu. První dva představují pouze moje a jenom moje rozhodnutí. Angličtina s němčinou jsou „v pohodě“. Díky této zálibě zároveň poznávám více kulturu daného státu, styl života, význačné osobnosti z oblasti hudby.

I když je učení někdy náročné, nechci to vzdát, protože vím, že by to byla škoda. Později by toto rozhodnutí mohlo mrzet.

*****

Nikdy neslevím z možnosti mít dobré vztahy s lidmi, které mám okolo sebe. Jsou tu pro mě, podporují mě a přinášejí do mého života radost.

Váží si jich.

Neslevím z věcí, které mi dělají radost.

Sofie Pořízková, 7.C

KDYŽ POMŮŽEŠ RŮST

Eliška Trnečková, 9.C

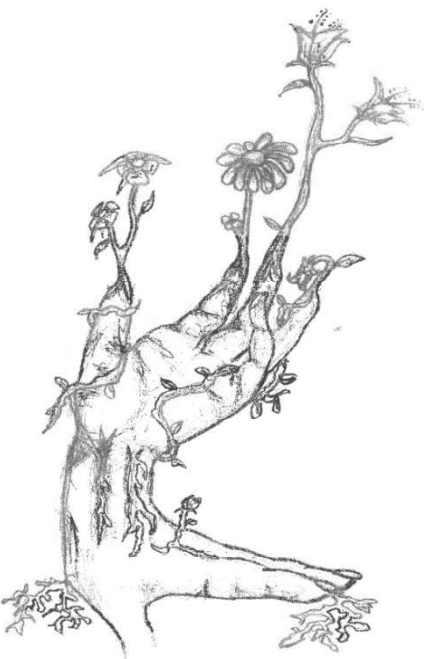
Na dlani držíš kousek světa
co čeká tiše na svá léta.
Stačí světlo, voda, čas
a život začne psát svůj hlas.

Ne velké činy, žádný spěch,
jen drobnosti v obyčejných dnech.
Krok za krokem, den co den,
měníš ticho v zelený sen.

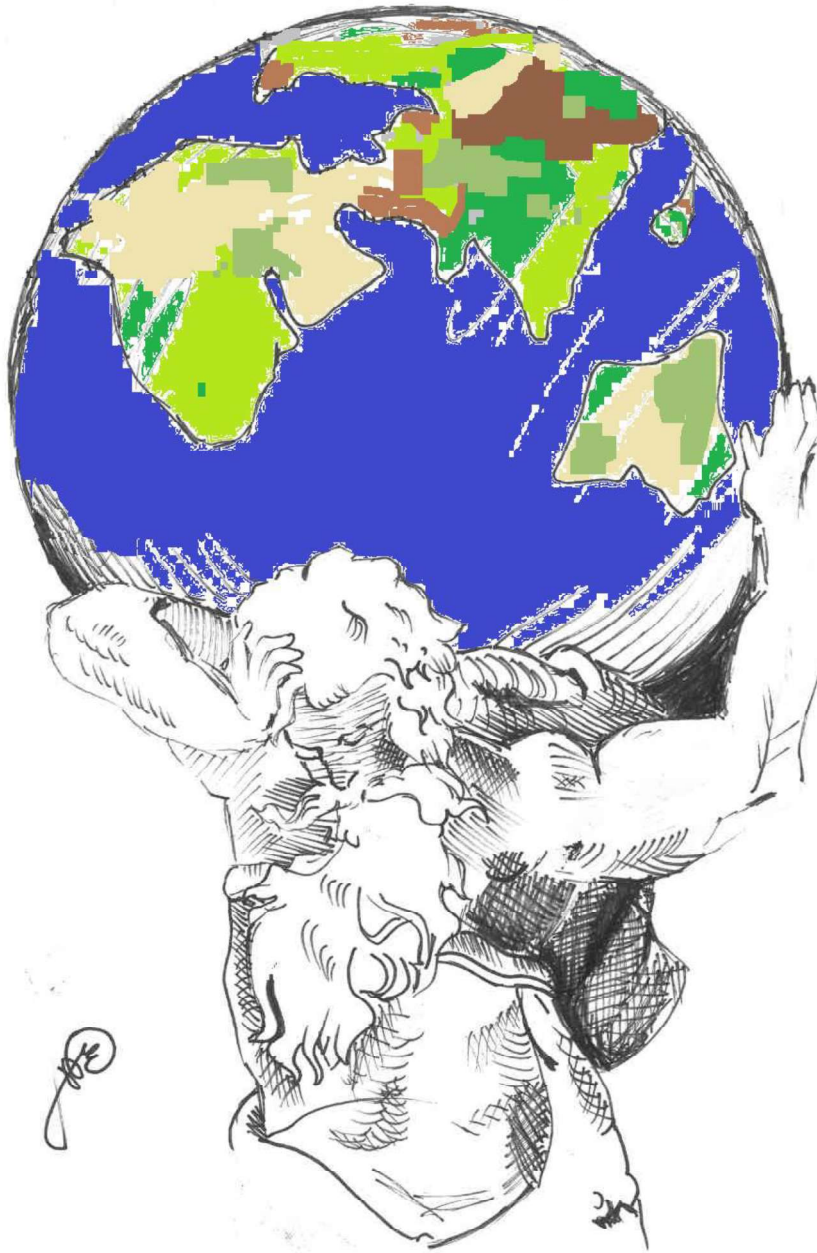
A s každým listem, co rozkvétá,
cítíš, jak srdce také zpívá.
Co dáváš stromům, vrací se zpět,
v tvém srdci klíčí nový svět.

Tak nechej růst nejen stromy kolem nás,
ale i naději, co dýchá v každém z nás.

Ilustrace T. Trnečková

Smysl života

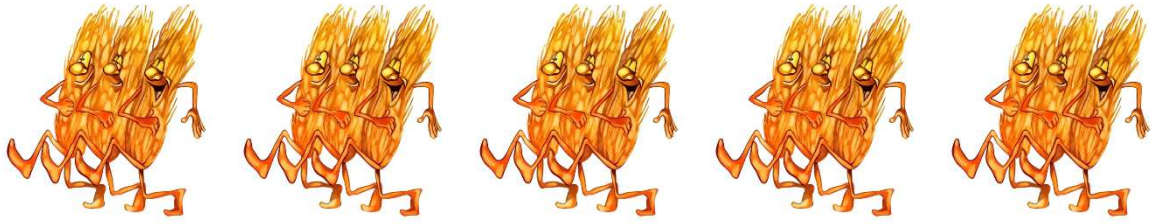
S každou uplynulou hodinou, dnem či týdnem hledím do zpětného zrcátka a uvažuji nad smyslem života. Mají lidé na Zemi své poslání, nebo se pouze ženou směrem k něčemu do chvíle, než se v prach obrátí... toť otázka, na niž hledám odpovědi.

Dle mého, života bychom měli užívat plnými doušky, neb protéká mezi prsty.

Musíme si vážit toho, že každé ráno můžeme otevřít oči a protáhnout se, neboť jednoho dne se hodiny zastaví a my už neprocitneme.

Život je nádherný, zároveň ale i těžká zkouška, a nikdo předem neví, zda v ní obstojí.

Filip Perknovský, 8.A

Mít jistotu

Jistota je podle mě hodně důležitá. Bez ní jsme vystresovaní a nevíme, co máme udělat. Jistotu hledáme v rodině a mezi přáteli.

Jistota je nepochybná pravda, pevné přesvědčení o něčem.

Matyáš Lužný, 8.B

Být nezávislý...?

V dnešní době je těžké být nezávislý. Skutečně nezávislý.

Jsme obklopeni názory ostatních. sociálními sítěmi atd.

Často si říkáme, že musíme zapadnout; jenže mít svůj vlastní názor je podle mě také důležité. Nejde přece o to ignorovat ostatní, ale umět si říci, s čím souhlasím.

Lucie Vančurová, 8.B

**Když nemůžeš, tak přidej víc,
zakřič prostě z plných plic,
že to dáš, na to máš,
že to dáš**

Skladba Mirai (2017)

Už nemůžu. Dvě krátká slova, ale tolik bolesti. Je to, jako kdybych nosila batoh plný věcí, které jsem si ani nenaložila. Mám pocit, že mě nikdo nevidí, doslova vám křičím před očima jako bouřlivý drak, prosím o pomoc, je toho moc, a já už prostě nemůžu.

Pak si ale uvědomuji, že je to jenom v mojí hlavě. Všechna ta bolest, prosby o pomoc jsem vlastně celičká já, která se to snaží vyjádřit slovy. Nemůžu. Nemůžu jen prostě říct, že tak dlouho na ně křičím, prosím a trápím se, když mě nikdo neslyší.

Moje myšlenky jsou jako známky ve škole, je jich pořád více a více. Směšné, říkáte si. Prostě to řekni nahlas. Nemůžu, nejde to. Je to. Jako by celý svět byl na jediné cestě, a já bych chtěla jít, ale nejde to. Někdo mě drží, nemůžu utéct. Nemůžu utéct od svých myšlenek.

Věřím, ale nikdo se ani neohlédne.

Fráze UŽ NEMŮŽU je nekonečným bludištěm myšlenek...

Tereza Poláková, 8.A

**Že slovo nejde – neexistuje
Slovo nejde – neexistuje**

**Když nemůžeš, tak přidej víc
Zakřič prostě z plných plic
Že to dáš, na to máš**

Že to dáš

„Když nemůžeš běžet, běž, když nemůžeš běžet, jdi, když nemůžeš jít, plaz se, ale ať uděláš cokoli, musíš se pohybovat vpřed.“

Martin Luther King

Mít tak nápad...

Nápad může být i myšlenka. Dobrý, špatný, vtipný, nevhodný. Průměrný člověk má podle uváděných zpráv cca 60 000 různých myšlenek za den. Kdyby se myšlenky daly zhmotnit například do podoby barevných provázků, které by se točily kolem našich hlav, zřejmě bychom se nestačili divit, co kolem nás poletuje vzduchem.

Aktuálně mě napadá, že vyučovací hodina by mohla trvat jen 25 minut a každá malá přestávka 15 minut. Asi bychom se téměř nic nenaučili, ale čas strávený ve škole by nám utekl rychleji.

Upřímně, toto tedy nebyl moc dobrý nápad.

Dále mě může napadnout, jak asi vidí barvoslepý člověk. Musí mít dost ochuzený život, když vše kolem sebe vidí jako svět dvou barev.

Myšlenky a nápady mi víří hlavou, nezbyvá jen nějaké uchopit a realizovat. Nechám je ale plynout a budu raději přemýšlet nad tím, co se právě učíme, abych se nestal snílkem s nereálnými nápady.

David Köhler, 8.A

VELKOLEPÉ JUBILEUM

HURVÍNEK SLAVÍ LETOS 100 LET

Hurvínek slaví 2. května 2026 sto let od svého prvního vystoupení na jevišti.

Josef Skupa – loutkář, bez něhož by neexistovali Spejbl a Hurvínek

Hlavními postavami všech inscenací jsou Spejbl (1920) a Hurvínek (1926) – otec a syn – každý z nich zastupující jednu generaci a její pohled na svět. Jejich už tradičním protihráčem je jim podobný ženský pár, Hurvínkova nerozlučná kamarádka Mánička (1930) a její pedagogicky zaměřená „bábinka“, paní Kateřina Hovorková (1971). Tuto základní čtveřici protagonistů doplňuje Spejblův a Hurvínkův pes Žeryk (1930) a podle potřeby autorů i další postavy. Spejbl a Hurvínek spolu se svými přáteli do dnešního dne navštívili 33 zemí čtyř kontinentů a promluvili čtyřicet jazyků.

ZAJÍMAVOSTI

Rodinné vazby: Hurvínkova „maminka“ je symbolicky lípa, z jejíhož dřeva byl vyroben.

Vznik postavy: První loutku Hurvínka vytvořil Gustav Nosek v roce 1926 jako překvapení pro Josefa Skupu.

Kolegové: Kromě otce Spejbla (vznik 1920) tvoří jeho svět pes Žeryk (od 1930) a kamarádka Mánička s bábinkou Kateřinou.

Filmová tvorba: Vznik celovečerního filmu *Hurvínek a kouzelné muzeum* trval dlouhých 9 let (2008–2017).

Oslavy: Při příležitosti 100 let (2026) má premiéru představení *Kabaret Hurvajz*.

Slovní hříčky:

Hurvínek: „Tati, jak se jmenuje samice od hada?“

Tat'ulda: „No přece hadice!“

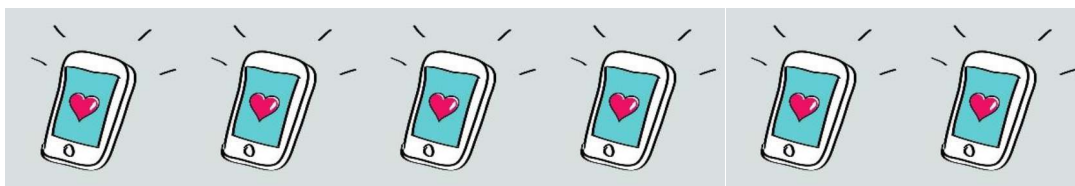
Hurvínek: „A od kraba?“

Tat'ulda: „Krabice přece.“

Hurvínek: „A od medvídky koaly?“

Tat'ulda: „Ale Hurvajz, vždyť to pořád říkají v televizi, ta koalice!“

Sdělovat pocity papíru

Proč se psát s nějakým dopisem? Párkrát kliknu a pošlu, co potřebuju, co mě napadne, přes Messenger, WhatsApp, smskou nebo jinými digitálními kanály.

Dopisy (zejména ty rukou psané) mají vyšší citovou hodnotu.

Někomu napsat... něco... objevit ve schránce dopis... a když přinese pošťák dopis, má to svoje kouzlo...

A vy jste opravdu psali 😊.

Zdravím tě můj příteli, pejsku milovaný,

jak se asi máš? Hádám, že asi lépe než já, protože jsem si jistý tím, že právě ležíš v posteli nebo na pohovce, což já momentálně dělat nemohu...

Za chvíli se vracím domů a už se na tebe moc těším.

Šimon, 9.C

Milá postýlko,

chci ti poděkovat. Jsi pro mě velice důležitá a mám tě moc ráda. Jsi velice příjemná a pohodlná; hlavně po dlouhém a náročném dni. Velice si vážím tvých služeb pro můj komfort a kvalitní spánek. A to nemluvím o polštáři a peřince – jejich přítulnosti, vůni a měkkosti. Chci vám všem poděkovat 😊.

Vaše milovaná Eliška pro postýlku, peřinku, polštářek + Postřeh

Milý posede,

jakpak se v tom lese máš? Věřím, že dobře. Víím, že jsem za tebou už delší čas nebyl a neposeděl. Doufám, že mi tam hlídáš kance a ty velký daňky.

Táta je v lese pořád, takže ho hlídej, ať je krmí dobře. Víím, že bych se měl také postarat, ale snad to ještě chvíli vydrží. Ted' za tebou zatím nemohu dorazit.

Máme tě v plánu opravit, udělat i novou střechu, nabarvíme tvoji krásu nahnědo a budeš tam stát, dokud budu, posídku můj, na tomto světě.

Jakub, 9.B

Stačilo pár vteřin

V životě se často setkáváme s momenty, kdy se zdá, že se všechno může změnit během okamžiku. Stačí pár vteřin a náš svět se otočí o 180 stupňů. Tyto krátké chvíle mohou být plné štěstí, ale i hlubokého zármutku. Občas stačí i pár vteřin, aby se někdo rozhodl pro novou životní cestu, která ho dovede k nečekaným zážitkům a novým přátelstvím.

Na druhou stranu, existují situace, kdy se stane něco, co už nelze vrátit. Ztráta blízkého člověka, selhání důležitého projektu nebo i pouhé zranění, to všechno se může stát během chvílky.

Stačilo pár vteřin je fráze, která nám připomíná, jak mocný vliv může mít i ten nejkratší okamžik. Ať už jde o radost, nebo smutek, tyto chvíle nám ukazují, jak důležité je žít naplno a užívat si každou sekundu.

Annie Procházková, 9.C

Ujíždí autobus a ty stojíš na zastávce...?

Když jsem si uvědomil, že se blíží přijímačky, měl jsem pocit, že mi ujel autobus. Najednou jsem kolem sebe slyšel spolužáky, jak už mají vyřešené testy z minulých let, chodí na přípravné kurzy a opakují si učivo. A já? Já jsem si teprve začínal říkat, že bych asi měl začít něco dělat. V tu chvíli mi to připadalo, jako bych zaspal na zastávce, a jen bezmocně sledoval, jak mi můj autobus odjíždí pryč.

Byl jsem z toho nervózní a trochu naštvaný sám na sebe. Říkal jsem si, že jsem měl začít dřív, že ostatní jsou napřed a že to už asi nemá cenu. Ten pocit „ujetému autobusu“ byl spíš v hlavě než ve skutečnosti, ale působil dost silně. Člověk má pak chuť to vzdát ještě dřív, než vůbec něco zkusí.

Pak mi ale došlo, že tohle není poslední spoj na celý život. Jen mi ujel jeden autobus a za ním přece jede další. Místo toho, abych jen stál na zastávce a litoval se, jsem si sedl a podíval se do jízdního řádu. Rozdělil jsem si učivo na menší části, začal jsem každý den procvičovat aspoň trochu.

Nebylo to dokonalé a nebylo to od začátku jednoduché, ale najednou jsem měl pocit, že už jen nestojím a nedívám se, jak ostatní odjíždějí.

Ten „další autobus“ pro mě znamenal novou šanci. Nezačal jsem nejdřív, ale začal jsem teď. A to bylo důležitější než to, co bylo předtím. Postupně ze mě opadával největší stres, protože jsem věděl, že pro to aspoň něco dělám.

Dnes už bych neřekl, že mi ujel autobus, ale že jsem doběhl na další, možná zadýchaný a na poslední chvíli, ale nastoupil jsem. A někdy přesně tohle stačí.

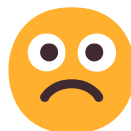

Ten, který prožil, ale nepřeje si být zveřejněn

CO JE NORMÁLNÍ?

+

Co považujeme za normální – názor pro Postřeh

To, co považujeme za normální – nenormální, se může u každého rozhodně lišit. Mnozí z nás mají svůj vlastní úhel pohledu a podle něj hodnotí, co je normální, co je nenormální.

Podle mě je normální to, co je spravedlivé, zdravé a správné. Naopak to, co ubližuje, většinou normální není.

Za mě není rozhodně normální ubližovat druhým; ať už lidem nebo zvířatům. Stejně tak není normální ničit něčí majetek, nebo úmyslně kazit druhým dobrou náladu. Rozhodně také není normální riskantní či hloupé chování, jehož jediným cílem je ukázat ostatním, že jsem lepší než oni.

Samozřejmě existuje spousta dalších příkladů, které někdo může považovat za normální, a jiný ne.

Proto bychom měli respektovat, že každý vnímá normální a nenormální věci trochu jinak.

Celkově si myslím, že bychom měli hodnotit, co je normální, podle toho, jestli se nám chování zdá správné a spravedlivé, a nejen podle toho, co je běžné.

„Skrze nenormální si lépe uvědomujeme, co je normální.“

Isaac Bashevis Singer (1902–1991),

spisovatel a nositel Nobelovy ceny za literaturu

Dobrá rada nad zlato

Mnoho z nás tvrdí, že škola je „těžká“, nejsme dost chytrí a nezvládáme. Myslím si, že to není pravda.

Jsem přesvědčen, že k úspěchu je třeba brát v úvahu dvě věci – motivaci a systém.

Mně se nejlépe osvědčilo pracovat v klidném prostředí při poslechu mnou vybrané hudby.

Obecně všem doporučuji najít si nějaké místo, kde se dokážou soustředit, aniž by je něco rušilo, odložit elektroniku (mobil, počítač apod.) a najít si svůj vlastní systém učení.

Každého z nás motivuje a pohání k učení něco jiného. Někoho motivuje například budoucnost (dobrá práce, hodně peněz), někdo jiný se připravuje pro dobré známky nebo pochvalu rodiče.

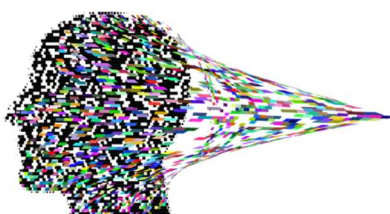
Mě osobně pohání představa úspěšné budoucnosti, dobrá práce, kterou budu mít rád, a vysoký plat.

Když má člověk dobrou motivaci a svůj vlastní systém učení, vždycky je možné uspět a být oceněn.

Michal Humpolíček, 8.B

Abyste informace dostali z krátkodobé paměti do dlouhodobé paměti, měli byste si je opakovat zhruba v těchto intervalech:

- 1. deset minut po naučení**
- 2. den po naučení**
- 3. týden po naučení**
- 4. měsíc po naučení**
- 5. šest měsíců po naučení**
- 6. a konečně poslední rok 😊 po prvním naučení**

Jak „pracovat“ s tímto slovesem

ANEB

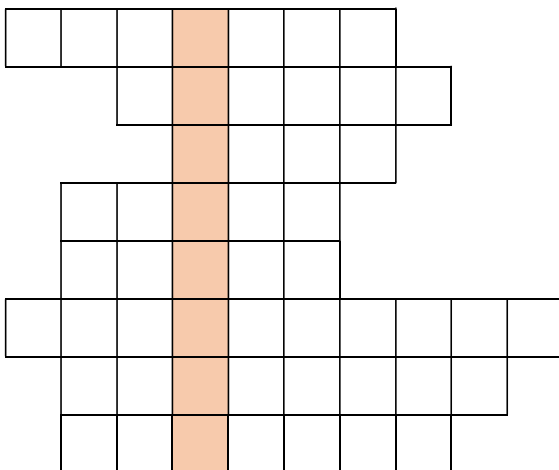
MAZAT 😊 NAMAZAT 😊 SMAZAT 😊 UMAZAT 😊
PROMAZAT 😊 VYMAZAT 😊 ODMAZAT

- MAZAT TABULI, CHLEBA MÁSLEM, HOUBOU Z TABULE, SPĚCHAT PRYČ, NĚCO ZAŠPINIT, LOŽISKA...
- MAZAT MED KOLEM HUBY/ PUSY
- MAZANÝ JAKO LIŠKA
- BÝT VŠEMI MASTMI MAZANÝ
- MÍT POD ČEPICÍ

Být mazaný znamená být velmi vycytralý, prohnaný, lstivý a schopný dosáhnout svých cílů i za cenu obcházení pravidel. Jedná nenápadně, využívá slabostí druhých, nenechává si hned všechno líbit.

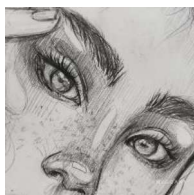
Mazaný (nebo také „mít pod čepicí“) je kombinací strategického myšlení, předvídavosti a schopnosti číst mezi řádky. Pokud chcete v této disciplíně vyniknout, zaměřte se na tyto klíčové oblasti:

Schopnost „chytře uvažovat“ člověk využívá v různých situacích. Díky této mazanosti se někdy najde řešení i zdánlivě neřešitelných problémů. Nemusí jít ani o podvod, ale o rychlé myšlení. Prostě musíte správně odhadnout situaci, využít znalosti a zkušenosti. Pokud je mazanost zneužívána, může vést ke konfliktům. Považuji mazanost za možnost jisté výhody.

- 1... Prostředek MHD na kolejích.
- 2... Opak smutku.
- 3... Roční období.
- 4... Hlavní město našeho státu.
- 5... Černobílý býložravec.
- 6... Žádný vlak bez ní ne(od)jede.
- 7... Stará se o lesní zvěř.
- 8... Výživa.

CO POSTRÁDÁ MLADÝ ČLOVĚK V DNEŠNÍM SVĚTĚ?

Ptali jsme se a vy odpovídáte

Každý postrádá něco úplně jiného, já toho moc nepostrádám, ale asi bych chtěl víc peněz 😊 .

Chodit víc ven a mít „čistou“ hlavu...

Chybí mi staré časy 😞 .

Vážit si více věcí.

Mně chybí čas na všechno 😞 .

Komunikovat více s lidmi.

Nebýt tolik kritický ke všemu okolo.

Být více a častěji ve styku s lidmi, bavit se osobně z očí do očí.

Dnešní mladý člověk by se měl více socializovat a seznamovat se, chodit více mezi ostatní.

Aby se nám více věnovali rodiče.

Více si vážit zdraví!

Hodně mladých lidí “hnije“ v pokojích na sociálních sítích a chybí jim pohyb + interakce.

Kamarádi, kteří nejsou online kamarádi.

Vyjít na slunce 😊 .

Podpora od starších.

Dobré životní prostředí.

Spánek.

Ne každý je ochoten pomoci.

Ukázněnost na silnicích.

Až jednou potkám...

Občas přemýšlím nad tím, koho bych chtěl jednou v životě potkat. Někteří lidé sní o setkání se slavnými herci nebo sportovci. Jiní by chtěli potkat svůj hudební idol.

Já si osobně myslím, že důležité není, aby ten člověk byl slavný, ale aby to byl někdo, ke komu vzhlížím, nebo nějaká oblíbená osoba. Kdybych si měl vybrat známou osobnost, kterou bych si přál potkat, tak by to byl nejspíše fotbalista Lionel Messi. Obdivuji ho, protože se mi líbí jeho herní styl. Umí skvěle běhat s míčem a dobře chápe, co se na hřišti děje. Je to prostě můj idol. Myslím si, že by bylo zajímavé si s ním popovídat, a zeptat se ho, jak se stal tak dobrým hráčem.

Podle mě ale nemusí jít jen o známou osobnost. Úplně stačí, aby to byla osoba, kterou máme rádi. Možná jednou potkáme dobrého kamaráda, se kterým si budeme rozumět a budeme si navzájem pomáhat. Třeba potkáme někoho, kdo nás

něco nového naučí nebo nás povzbudí, když budeme smutní nebo budeme mít špatný den. Taková setkání jsou v životě velmi důležitá. Díky nim můžeme poznat nové věci a stát se lepšími lidmi.

Až jednou člověk potká někoho, s kým si bude rozumět, pozná to podle toho, že se vedle něj bude cítit dobře. Budou si spolu rádi povídat, smát se a trávit čas. Nemusí být všechno dokonalé, důležité je, aby si lidé navzájem pomáhali a byli k sobě hodní. Každé setkání má svůj čas a na každého někdo takový čeká. Proto bychom měli být k lidem milí a přátelští. Nikdy totiž nevíme, kdy potkáme někoho, kdo se stane naším dobrým kamarádem nebo důležitým člověkem v našem životě.

Jakub Šmíd, 8.B

